

தமிழ்நாடு அரசு செயலாளர், உள்துறை, செயலகம், சென்னை.

திருநெல்வேலி மாவட்ட காவல் கண்காணிப்பாளர்.

4. மயில்வாகனன், ஐ.பி.எஸ்., காவல் கண்காணிப்பாளர், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
5. நந்தகுமார், ஐ.ஏ.எஸ்., மாவட்ட ஆட்சியர், பெரம்பலூர் மாவட்டம், பெரம்பலூர்.
6. ரத்னா குமார், காவல் ஆய்வாளர், மாவட்ட குற்றப்பிரிவு,

மனு: இந்திய அரசியலமைப்பின் கீழ், 1 மற்றும் 2-ம் எதிர்மனுதாரர்கள் ரூ.50,00,000/- மனுதாரருக்கு இழப்பீடாக வழங்க உத்தரவிடக் கோரியும், 5-ம் எதிர்மனுதாரருக்கு எதிராக 1-ம் எதிர்மனுதாரர் பொருத்தமான நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவிடக் கோரியும், மேலும் 2, 3 மற்றும் 6-ம் எதிர்மனுதாரர்களுக்கு எதிராக 2-ம் எதிர்மனுதாரர் துறைரீதியாகவும், குற்றவியல் சட்டத்தின் கீழும் உடனடியாக பொருத்தமான நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவிடக் கோரியும், மனுதாரரைப் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டியதன் காரணமாகவும், அதன் விளைவாக மனுதாரர் சட்டவிரோதமாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டதன் காரணமாகவும், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட குற்ற எண்.90/2013-ல் தொடர்புடைய வழக்கில், அரசியலமைப்பின் 226-ம் பிரிவின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட கட்டளை மனு.

M.மனோகரன்

எதிராக

1. தமிழ்நாடு அரசு செயலாளர், உள்துறை, செயலகம், சென்னை.
2. காவல் தலைமை இயக்குநர், காமராஜர் சாலை, சாந்தோம், சென்னை.
3. விக்ரம், ஐ.பி.எஸ்., காவல் கண்காணிப்பாளர், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
4. மயில்வாகனன், ஐ.பி.எஸ்., காவல் கண்காணிப்பாளர், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
5. நந்தகுமார், ஐ.ஏ.எஸ்., மாவட்ட ஆட்சியர், பெரம்பலூர் மாவட்டம், பெரம்பலூர்.
6. ரத்னா குமார், காவல் ஆய்வாளர், மாவட்ட குற்றப்பிரிவு, தர்மபுரி மாவட்டம்.
7. சபரி, உதவி காவல் ஆய்வாளர், உணவுப் பிரிவு, சி.ஐ.டி., உத்தமபாளையம், தேனி மாவட்டம்.
8. சங்கர், முதல் நிலை காவலர், தூவல் காவல் நிலையம், ராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

[மனுதாரரால் 15.11.2016 அன்று 3 முதல் 5-ம் எதிர்மனுதாரர்கள் நீக்கப்பட்டனர்]

மனு: இந்திய அரசியலமைப்பின் கீழ், 1 மற்றும் 2-ம் எதிர்மனுதாரர்கள் ரூ.60,00,000/- மனுதாரருக்கு இழப்பீடாக வழங்க உத்தரவிடக் கோரியும், 5-ம் எதிர்மனுதாரருக்கு எதிராக 1-ம் எதிர்மனுதாரர் பொருத்தமான நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவிடக் கோரியும், மேலும் 3, 4 மற்றும் 6 முதல் 8-ம் எதிர்மனுதாரர்களுக்கு எதிராக 2-ம் எதிர்மனுதாரர் துறைரீதியாகவும், குற்றவியல் சட்டத்தின் கீழும் உடனடியாக பொருத்தமான நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவிடக் கோரியும், மனுதாரரைப் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டியதன் காரணமாகவும், அதன் விளைவாக மனுதாரர் சட்டவிரோதமாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டதன் காரணமாகவும், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட குற்ற எண்.90/2013-ல் தொடர்புடைய வழக்கில், அரசியலமைப்பின் 226-ம் பிரிவின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட கட்டளை மனு.

மனுதாரர் சார்பில்: திரு.ஆர்.ஆனந்த் 1 மற்றும் 2-ம் எதிர்மனுதாரர்கள் சார்பில்: திரு.எஸ்.ரவி, நிலை வழக்கறிஞர் 6-ம் எதிர்மனுதாரர் சார்பில்: திரு.என்.சதீஸ் பாபு

உத்தரவு

இந்தக் கட்டளை மனுக்கள், 1 மற்றும் 2-ம் எதிர்மனுதாரர்கள் மனுதாரர்களுக்கு முறையே ரூ.50 லட்சம் மற்றும் ரூ.60 லட்சம் இழப்பீடாக வழங்க உத்தரவிடக் கோரியும், 3 முதல் 8-ம் எதிர்மனுதாரர்களுக்கு எதிராக 1 மற்றும் 2-ம் எதிர்மனுதாரர்கள் பொருத்தமான நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவிடக் கோரியும் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன.

2. இந்தக் கட்டளை மனுக்கள் ஒரே வழக்கிலிருந்து எழுவதால், இவை ஒன்றாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, இந்தப் பொது உத்தரவின் மூலம் தீர்க்கப்படுகின்றன.

3. மனுதாரர்களின் வழக்கறிஞர், இந்த மனுதாரர்கள், ராமநாதபுரம் மாவட்டம், பாரமக்குடி நகர காவல் நிலையத்தில் உள்ள குற்ற எண்.90/2013-ல் பதிவு செய்யப்பட்ட குற்றவியல் வழக்கில் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, கைது செய்யப்பட்டு, சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டு, தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டனர் என்று தெரிவிக்கிறார். WP(MD)No.21495 of 2016-ல் உள்ள மனுதாரர் ராஜா முகமது ஒரு ரியல் எஸ்டேட் தொழிலாளி; W.P(MD)Nos.21495 and 21496 of 2016 அவரது மனைவி ஒரு இடைநிலை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். WP(MD)No.21496 of 2016-ல் உள்ள மனுதாரரும் ஒரு ரியல் எஸ்டேட் தொழிலாளி. அப்போதைய BJP கட்சியின் நகரச் செயலாளராக இருந்த முருகன் @ முருகேசன் என்பவர், 19.03.2013 அன்று மூன்று அடையாளம் தெரியாத நபர்களால் குண்டுகள் வீசி கொலை செய்யப்பட்டார்.死者-இன் சகோதரர் சிவகுமார் அளித்த புகாரின் அடிப்படையில், பாரமக்குடி நகர காவல் நிலையத்தில் உள்ள குற்ற எண்.90/2013, IPC-ன் 302 மற்றும் 506(ii) பிரிவுகளின் கீழும், வெடிபொருள் பொருட்கள் சட்டத்தின் 5-ம் பிரிவின் கீழும், மூன்று அடையாளம் தெரியாத நபர்களுக்கு எதிராகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

விசாரணை 6-ம் எதிர்மனுதாரர் ரத்னா குமார், அப்போதைய பாரமக்குடி நகர காவல் நிலைய காவல் ஆய்வாளரால் நடத்தப்பட்டது. அவர் மனுதாரர்களைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் என்று கைது செய்து, நீதிமன்ற காவலில் அடைத்தார். மனுதாரர் V.N.ராஜா முகமது 06.04.2013 அன்றும், மனுதாரர் மனோகரன் 19.03.2013 அன்றும் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்கள் சிறைக்கும் அனுப்பப்பட்டனர். 6-ம் எதிர்மனுதாரரின் பரிந்துரையின் பேரில், மாவட்ட ஆட்சியர் 01.05.2013 மற்றும் 04.05.2013 அன்று மனுதாரர்களுக்கு எதிராக தேசிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தினார். பின்னர், குற்ற எண்.90/2013-ல் உள்ள விசாரணை, கூடுதல் காவல் கண்காணிப்பாளர் தலைமையிலான CBCID-க்கு மாற்றப்பட்டது. CBCID, உண்மையான குற்றவாளிகள் ஒரு W.P(MD)Nos.21495 and 21496 of 2016 பக்ருதீன் @ போலீஸ் பக்ருதீன், பிலால் மாலிக், முகமது இஸ்மாயில் @ பன்னா இஸ்மாயில் என்றும், 06.4.2014 அன்று தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்றப் பத்திரிகையில் மனுதாரர்களை விடுவித்ததாகவும் கண்டறிந்தது. 6-ம் எதிர்மனுதாரர் ரத்னா குமாருக்கு எதிராகத் துறை நடவடிக்கைகளைத் துறை தொடங்கி, அவரைக் குற்றவாளி என்று கண்டறிந்தது. 6-ம் எதிர்மனுதாரர், 3 முதல் 6-ம் எதிர்மனுதாரர்களின் அழுத்தத்தின் கீழ், வேண்டுமென்றே மனுதாரர்களைக் குற்றம் சாட்டி, குற்றத்தை ஏற்க வற்புறுத்தி, முறையே 19.03.2013 முதல் 25.07.2013 வரையும், 06.04.2013 முதல் 25.07.2013 வரையும் சிறைக்கு அனுப்பினார்.

4. மனுதாரர்களின் வழக்கறிஞர் மேலும் தெரிவிப்பதாவது: 1 மற்றும் 2-ம் எதிர்மனுதாரர்கள், 6-ம் எதிர்மனுதாரர் குற்ற எண்.90/2013-ல் விசாரணையை முறையாக நடத்தவில்லை என்றும், அவர் அலட்சியமான முறையில் விசாரணை நடத்தியதாகவும், அதன் விளைவாக மனுதாரர்கள் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களாகப் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டதாகவும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்; அதற்காக அவர்கள் 6-ம் எதிர்மனுதாரருக்கு எதிராகத் துறை நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கியுள்ளனர். துறை நடவடிக்கைகளில் அவர் குற்றவாளி என்று கண்டறியப்பட்டு, ஒரு ஆண்டு ஊதிய உயர்வைத் தள்ளிவைக்கும் தண்டனை, ஒட்டுமொத்த விளைவுடன் விதிக்கப்பட்டது. 6-ம் எதிர்மனுதாரர் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டின் பேரில், மேல்முறையீட்டு அதிகாரியான காவல் தலைமை இயக்குநர், W.P(MD)Nos.21495 and 21496 of 2016 அடுத்த ஊதிய உயர்வை இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் தள்ளிவைக்கும் தண்டனையை, ஒட்டுமொத்த விளைவுடன் அதிகரித்தார். காவல் தலைமை இயக்குநரிடம் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மறுபரிசீலனை மனு நிராகரிக்கப்பட்டது.

5. மனுதாரர்களின் வழக்கறிஞர் மேலும் தெரிவிப்பதாவது: சிறையிலிருந்து விடுதலையான பிறகும், மனுதாரர்கள் சமூகத்தில் பல இன்னல்களைச் சந்தித்தனர்; மனுதாரர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்களது குடும்பங்களும் பாதிக்கப்பட்டு, சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டனர். மனுதாரர் ராஜா முகமதுவின் மனைவி, தனது ஆசிரியர் பணியை ராஜினாமா செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்; அவருக்கு எதிராகக் குற்றவியல் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டதைக் காரணம் காட்டி, அவரது மகளுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணம் ரத்து செய்யப்பட்டது. இந்த வழக்கில் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டதால், மனுதாரர் மனோகரனின் முழு குடும்பமும் சமூகத்தால் அலட்சியமாகப் பார்க்கப்பட்டது, அவர்கள் மீது ஒரு களங்கம் சுமத்தப்பட்டது,

அவர்கள் தங்கள் சொந்த ஊரை விட்டு வெளியேற நேரிட்டது; அவர்கள் அனுபவித்த துன்பங்களையும் இன்னல்களையும் வார்த்தைகளில் விவரிக்க முடியாது.

6. வாதங்களின் போது, மனுதாரர், 3 முதல் 5-ம் எதிர்மனுதாரர்கள் தொடர்பாக, அவர்களுக்கு எதிராக வழக்கைத் தொடரவில்லை என்று ஒப்புதல் அளித்தார்; அதன்படி அவர்கள் இந்த நடவடிக்கையிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர்.

7. ஆறாம் எதிர்மனுதாரர், 19.03.2013 அன்று குற்றம் நிகழ்ந்த நாளில், சட்டம் 14/1982-ன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு வழக்கு தொடர்பாக ஆலோசனைக் குழு முன் பணியில் சென்னையில் இருந்ததாக ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுத்தார். ஆரம்ப விசாரணை, பாரமக்குடி நகர காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த பாண்டியன் என்ற காவல் ஆய்வாளரால் நடத்தப்பட்டது. அவர் மட்டுமே இன்க்வேஸ்ட் அறிக்கை, கண்காணிப்பு மகசூர், கரடுமுரடான வரைபடம் ஆகியவற்றைத் தயாரித்தார்; மேலும் சாட்சி 1 முதல் 7 வரை அவர்களின் வாக்குமூலத்தைப் பதிவு செய்தார். 6-ம் எதிர்மனுதாரர் 21.03.2013 முதல் விசாரணையின் பொறுப்பை ஏற்று, 10 சாட்சிகளை விசாரித்தார்; 死者-இன் தந்தை கதிரேசன் செட்டியார், பாரமக்குடியில் விசாரணை எண்.111/1 மற்றும் 111/2-ல் 2.81.5 ஹெக்டேர் அளவுள்ள ஒரு சொத்தைப் பெற்றிருந்ததைக் கண்டறிந்தார். ஷேக் முகமதுவின் மனைவி குர்ஷித் பானு, மேற்கூறிய நிலத்தில் 1.20 ஏக்கரைக் கோரி, பாரமக்குடி மாவட்ட முன்சீப் முன் O.S.No.144 of 2003-ல் ஒரு சிவில் வழக்கைத் தாக்கல் செய்தார்; இது மேற்கூறிய W.P(MD)Nos.21495 and 21496 of 2016 ராஜா முகமதுவின் தூண்டுதலாலும், அவருடன் கூட்டுச் சேர்ந்தும் நடந்தது. மனுதாரரான மனோகரன், V.N.ராஜா முகமதுவின் நெருங்கிய உறவினர்; ராஜா முகமது ஒரு மதம் மாறிய முஸ்லிம்; அவரது அசல் பெயர் ராஜபாண்டியன். குறிப்பிட்ட குர்ஷித் பானு, மேற்கூறிய ராஜா முகமதுவுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து, கதிரேசன் செட்டியாருக்குச் சொந்தமான மேற்கூறிய நிலத்தில் 1.20 ஏக்கருக்கு ஒரு போலி விற்பனைப் பத்திரத்தை உருவாக்கி, அதை மனோகரனுக்கு விற்றுவிட்டார். K.சாதையா, கார்த்திகை ராஜா, ராமகிருஷ்ணன், ராமசாமி, கருப்பையா மற்றும் முனியாண்டி ஆகிய சில நபர்களும் மேற்கூறிய போலி செயல்களுக்காகத் தங்களைக் கூட்டுச் சேர்த்துக்கொண்டனர். இந்நிலையில், மேற்கூறிய கதிரேசன் செட்டியாரும் அவரது மகனும், மேற்கூறிய முழு சொத்தையும், மதுரை மாவட்டம் மேலூரைச் சேர்ந்த ராஜா பாய் @ ரஃபீக் ராஜாவுக்கு, ரூ.8 கோடியே 75 லட்சம் விற்பனைத் தொகைக்கு விற்றுவிட்டனர். மேற்கூறிய விற்பனைத் தொகைக்கு முன்பு, குறிப்பிட்ட V.N.ராஜா முகமதும் மனோகரனும், மேற்கூறிய விற்பனையைத் தடுக்கப் பிரச்சினையை உருவாக்கினர். எனவே, வாங்கியவரான ராஜா பாய் @ ரஃபீக் ராஜா, அந்தப் பிரச்சினையில் தலையிட்டு, குறிப்பிட்ட V.N.ராஜா முகமதுவுக்கு ரூ.80 லட்சம் தொகையைக் கொடுத்தார். ஆனால் அதற்குப் பின்னும், V.N.ராஜா முகமது, 死者 மற்றும் அவரது தந்தை கதிரேசன் செட்டியாரிடம் அதிக பணத்தைக் கோரினார். நிலத் தகராறு காரணமாகப் பழிவாங்கும் நோக்கில், V.N.ராஜா முகமதுவும் அவரது உறவினர் மனோகரனும், கூலிப்படையினரின் உதவியுடன், மேற்கூறிய W.P(MD) Nos.21495 and 21496 of 2016 முருகன் @ முருகேசனை, 19.03.2013 அன்று

பகல் 2.15 மணியளவில், குண்டுகள் வீசியும், கொடிய ஆயுதங்களால் தாக்கியும், பகல்வெளிச்சத்தில் கொலை செய்தனர்.

8. அதன் பின்னரே, 6-ம் எதிர்மனுதாரர், மனுதாரர் மனோகரனை 06.04.2013 அன்று காலை 10.00 மணிக்குப் பிடித்தார். அவரது ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில், 3 மற்றும் 4-ம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களான வாழ்க்கை ரஃபீக் மற்றும் சாகுல் ஹமீத் ஆகியோரை சுமார் 12.00 மணிக்குக் கைது செய்தார்; மேலும் 1-ம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் V.N. ராஜா முகமதுவை 06.04.2013 அன்று சுமார் 2.45 மணிக்குக் கைது செய்தார்; மேலும் அவர்கள் அனைவரையும் சுமார் 6.40 மணிக்கு பாரமக்குடி நீதித்துறை மேஜிஸ்திரேட் முன் ஆஜர்படுத்தினார்; அவர்கள் நீதிமன்ற காவலுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். 3 மற்றும் 4-ம் எதிர்மனுதாரர்கள் அளித்த ஒப்புதல் மற்றும் உத்தரவின் பேரிலேயே, அவர் ஒவ்வொரு வளர்ச்சியையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்த பிறகு, விசாரணையைத் தொடர்ந்தார். குற்ற எண்.90/2013-ல் உள்ள புகார்தாரர் மற்றும் பிற சாட்சிகள், விசாரணை அதிகாரி முன் அளித்த வாக்குமூலங்களின் அடிப்படையில், மேற்கூறிய வழக்கில் மனுதாரர்களையும் பிற குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களையும் மீண்டும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களாகச் சேர்க்க, பொருத்தமான நீதிமன்றத்தில் பொருத்தமான மனுவைத் தாக்கல் செய்வதன் மூலம் இன்னும் வாய்ப்பு உள்ளது. 死者-இன் சகோதரர் சிவகுமார், W.P(MD)Nos.21495 and 21496 of 2016 மேற்கூறிய வழக்கில் புகார்தாரர், வாய்மொழி விசாரணையில் மிகத் தெளிவாகச் சாட்சியமளித்ததாவது: CBCID (SIT) அதிகாரிகளின் தூண்டுதலின் பேரிலேயே, பன்னா இஸ்மாயில், பிலால் மாலிக், போலீஸ் பக்ருதீன் ஆகியோர் தனது சகோதரரைக் கொலை செய்ததாக ஒரு வாக்குமூலத்தை அளித்தார். மேலும், குறிப்பிட்ட சிவகுமார், முதுலூர் நீதித்துறை மேஜிஸ்திரேட் முன் நடத்தப்பட்ட அடையாள அணிவகுப்பில், இந்த வழக்கில் 3 மற்றும் 4-ம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை அடையாளம் கண்டதை உறுதிப்படுத்தினார். மேலும், அவரது விசாரணையின் போது, கொலை நடந்த முன்தினத்தில், அஸ்லாம் என்ற ஒருவர், மற்ற 4 அடையாளம் தெரியாத நபர்களுடன், தான் கடை நடத்தும் பகுதிக்கு வந்து பார்த்ததாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. மற்றொரு சாட்சி PW4 சாதையா, தனக்கு V.N.ராஜா முகமது மற்றும் மனோகரனுடன் தகராற்று நிலம் தொடர்பாகத் தொடர்பு இருந்ததாகவும், மேற்கூறிய V.N.ராஜா முகமதுவிடமிருந்து ரூ.2 லட்சம் தொகையைப் பெற்றதாகவும் சாட்சியமளித்தார். மேலும், ரஃபீக் ராஜா மற்றும் 死者-இன் தந்தை கதிரேசன் ஆகிய இரு சாட்சிகளும் இதையே ஆதரித்துச் சாட்சியமளித்தனர். மேற்கூறிய சாட்சிகளின் வாக்குமூலங்களிலிருந்து, மேற்கூறிய குற்றத்தில் மனுதாரர்களின் ஈடுபாடு உறுதிப்படுத்தப்பட்டது என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. மேலும், மனுதாரர்கள் மற்றும் PW4 சாதையா ஆகியோரின் வாக்குமூலத்தின் காரணாலிப் பதிவு அவரிடம் உள்ளது; அதை இந்த நீதிமன்றத்தில் தயார் நிலையில் தாக்கல் செய்யலாம். இருப்பினும், தற்போதைய விசாரணை அமைப்பான CBCID(SIT), மனுதாரர்களை எந்த அடிப்படையும் இல்லாமல், அவர்களுக்குத் தெரிந்த சிறந்த காரணங்களுக்காக விடுவித்தது. எனவே, மேற்கூறிய கொலையில் தாங்கள் ஈடுபடவில்லை என்ற மனுதாரர்களின் கூற்று நிராகரிக்கப்படுகிறது. மனுதாரர்களை விடுவித்து குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல்

செய்தது மட்டும், அவர்களுக்கு ஒரு தூய்மையான சான்றிதழ் (clean chit) வழங்கப்பட்டது என்று அர்த்தமல்ல. மேலும், ராமநாதபுரம் நீதித்துறை மேஜிஸ்திரேட் எண்.11 முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்றப் பத்திரிகை தீர்ப்புக்காக நிலுவையில் இருப்பதால், அவர்கள் மேற்கூறிய வழக்கில் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளனர் என்று கருத முடியாது. குற்ற எண்.90/2013-ல் உள்ள வழக்கின் விசாரணையை எடுத்துக்கொண்ட CBCID (SIT), தற்போதைய கட்டளை மனுதாரர்களின் கூற்றுக்குத் தங்கள் பதிவை அளிக்கத் தகுதியுடையவர்கள் என்பதால், அவர்கள் தரப்பாகச் சேர்க்கப்படவில்லை.

9. இந்த நீதிமன்றம் இரு தரப்பு வாதங்களையும் பரிசீலித்து, பதிவில் உள்ள ஆவணங்களை ஆய்வு செய்தது.

10. ஒரு அரசியல் கட்சியின் முன்னாள் நகரச் செயலாளரான முருகன் @ முருகேசன், 19.03.2013 அன்று சுமார் 15.00 மணியளவில், பாரமக்குடி, ஈஸ்வரன் கோவில் சந்திப்பில், ராமு மளிகைக் கடை முன் கொலை செய்யப்பட்டார். 死者-இன் சகோதரர் சிவகுமார் அளித்த புகாரின் அடிப்படையில், W.P(MD)Nos.21495 and 21496 of 2016 பாரமக்குடி நகர காவல் நிலையத்தில், IPC-ன் 302 மற்றும் 506 (ii) பிரிவுகளின் கீழும், வெடிபொருள் பொருட்கள் சட்டத்தின் 5-ம் பிரிவின் கீழும் தண்டிக்கத்தக்க குற்றங்களுக்காக, குற்ற எண்.90/2013 பதிவு செய்யப்பட்டது. ஆரம்பத்தில், பாரமக்குடி நகர காவல் நிலைய காவல் ஆய்வாளர் சென்னையில் அதிகாரப்பூர்வ பணியில் இருந்ததால், பாரமக்குடி நகர காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த பாண்டியன், காவல் ஆய்வாளர், விசாரணையை எடுத்துக்கொண்டார். 20.03.2013 முதல், 6-ம்

2013. அவரது விசாரணையின் போது, முருகன் @ முருகேசனின் கொலை, கதிர்சென் செட்டியார் (死者-இன் தந்தை) மற்றும் பாரமக்குடியைச் சேர்ந்த ராஜா முகமது ஆகியோருக்கு இடையிலான நிலத் தகராறு காரணமாக நிகழ்ந்ததாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது. கதிர்சென் செட்டியார், தனது நிலத்தை ராஜா முகமதுவுக்கு விற்காமல், மேலூரைச் சேர்ந்த ரஃபீக் ராஜாவுக்கு விற்பார்; அவர் தான் வாங்கிய இரண்டு மாதங்களுக்குள் அதை இரட்டைத் தொகைக்கு விற்பார். எனவே, நிலத்தைத் தனக்கு விற்காததற்காக, ராஜா முகமதுவுக்கு கதிர்சென் செட்டியார் மீது ஒரு புகை இருந்தது. எனவே, விசாரணை அதிகாரியான 6-ம் எதிர்மனுதாரர் மனோகரனைக் கைது செய்தார்; அவரது ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில், ஒரு வாழ்க்கை @ ரஃபீக் ராஜா, சாகுல் ஹமீத் மற்றும் ராஜா முகமது / இங்குள்ள மனுதாரர் ஆகியோர் 06.04.2013 அன்று கைது செய்யப்பட்டனர்.

11. வேலூர் மாவட்ட இந்து முன்னணி தலைவர் வெள்ளையப்பன், வேலூர் வடக்கு காவல் நிலையம், குற்ற எண்.599/2013-ல் நடந்த கொலையின் விசாரணையின் போது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களான பக்ருதீன் @ போலீஸ் பக்ருதீன், பிலால் மாலிக் மற்றும் முகமது இஸ்மாயில் @ பன்னா இஸ்மாயில் ஆகியோர் CBCID-ன் சிறப்பு விசாரணைக் குழுவால் கைது செய்யப்பட்டனர். வெள்ளையப்பன் கொலை வழக்கின் விசாரணையின் போது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களான பக்ருதீன் @ போலீஸ் பக்ருதீன், பிலால் மாலிக் ஆகியோர், பாரமக்குடியில் முருகன் @ முருகேசனின் கொலையில், ஜிகாத்தின் ஒரு பகுதியாக, தாங்கள் நேரடியாக ஈடுபட்டதை ஒப்புக்கொண்டனர்; ஏனெனில்

முருகன் @ முருகேசனின் செயல்பாடுகள் இஸ்லாம் எதிர்ப்பு என்று அவர்கள் கருதினர். எனவே, முருகன் @ முருகேசனின் கொலை வழக்கு, தமிழ்நாடு காவல் தலைமை இயக்குநரின் உத்தரவுகளின்படி, தமிழ்நாடு, சென்னை RC.No.126136/crime/4(1)/2013, dated 18.10.2013-ன் பேரில், மேலதிக விசாரணைக்காக CBCID(SIT)-க்கு மாற்றப்பட்டது. விசாரணையின் போது, முருகன் @ முருகேசனின் கொலை, இஸ்லாம் எதிர்ப்பு ஆர்வலரை ஒழிப்பதற்காக, ஜிகாத்தின் ஒரு பகுதியாக, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களான பக்ருதீன் @ போலீஸ் பக்ருதீன், பிலால் மாலிக், முகமது இஸ்மாயில் @ பன்னா இஸ்மாயில் ஆகியோரால் செய்யப்பட்டது என்பதை CBCID(SIT) தெளிவாக நிறுவியது. CBCID, மேற்கூறிய மூன்று குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக, IPC-ன் 120(B) 341, 302 மற்றும் 506(ii) மற்றும் 34 பிரிவுகளின் கீழும், IPC-ன் W.P(MD)Nos.21495 and 21496 of 2016 153A, 404 பிரிவுகளின் கீழும், சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் (தடுப்பு) சட்டம், 1967-ன் 16(1)(a) r/w 15, 18 மற்றும் 20 பிரிவுகளின் கீழும், வெடிபொருள் பொருட்கள் சட்டம், 1908-ன் 3(b), 4(ii) r/w 4(a), 4(b), 5(b) மற்றும் 6 r/w 3(b), 4(ii) r/w 4(a), 4(b) மற்றும் 5(b) பிரிவுகளின் கீழும், IPC-ன் 109 பிரிவின் கீழும் தண்டிக்கத்தக்க குற்றங்களுக்காக, 07.05.2014 அன்று இறுதி அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்தது; இது சென்னை, பூனமல்லியில் உள்ள குண்டு வெடிப்பு வழக்குகளுக்கான பிரத்யேக விசாரணை அமர்வு நீதிமன்றத்தால் C.C.No.9 of 2014-ல் பதிவு செய்யப்பட்டது.

12. பாரமக்குடி நகர காவல் நிலையத்தில், IPC-ன் 302 மற்றும் 506(ii) பிரிவுகள் r/w வெடிபொருள் பொருட்கள் சட்டம், 1908-ன் 5-ம் பிரிவின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட, பாரமக்குடி நகர காவல் நிலைய குற்ற எண்.90/2013-ல், 6-ம் எதிர்மனுதாரர் அலட்சியமான விசாரணை நடத்தியதற்காக, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் P.R.No.111/2014 u/r 3(b) of the TNPSS (D&A)-ன் கீழ் துறை நடவடிக்கையும் தொடங்கப்பட்டது. விசாரணை அறிக்கையின் அடிப்படையில், சாalem மண்டலத்தின் துணை காவல் தலைமை இயக்குநர், ஒரு ஆண்டு அடுத்த ஊதிய உயர்வைத் தள்ளிவைக்கும் தண்டனையை, ஒட்டுமொத்த விளைவுடன் விதித்தார். 6-ம் எதிர்மனுதாரர் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டின் பேரில், கூடுதல் காவல் தலைமை இயக்குநர் (L&O), அடுத்த ஊதிய உயர்வை இரண்டு ஆண்டுகளுக்குத் தள்ளிவைக்கும் தண்டனையை, ஒட்டுமொத்த விளைவுடன் W.P(MD)Nos.21495 and 21496 of 2016 அதிகரித்தார். 6-ம் எதிர்மனுதாரர் காவல் தலைமை இயக்குநரிடம் தாக்கல் செய்த மறுபரிசீலனை மனு நிராகரிக்கப்பட்டது; 6-ம் எதிர்மனுதாரர் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மற்றும் தலைமைச் செயலாளரிடம் தாக்கல் செய்த கருணை மனுக்களும் நிராகரிக்கப்பட்டன.

13. வேலூர் வடக்கு காவல் நிலையத்தில் உள்ள குற்ற எண்.599/2013-ல் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் அளித்த ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தின் அடிப்படையில், பாரமக்குடி நகர காவல் நிலையத்தில் உள்ள குற்ற எண்.90/2013-ல் உள்ள வழக்கு CBCID-க்கு மாற்றப்பட்டது. விசாரணை கூடுதல் காவல் கண்காணிப்பாளர் CBCID-யால் நடத்தப்பட்டது. CBCID, குற்ற எண்.90/2013-ல் 6-ம் எதிர்மனுதாரரின் விசாரணை தொடர்பாக, 07.11.2013 அன்று 6-ம் எதிர்மனுதாரரையும் விசாரித்தது. 6-ம் எதிர்மனுதாரர் தனது எதிர் பிரமாணப் பத்திரத்தில், 74

கேள்விகள் அடங்கிய ஒரு கேள்வித்தாள் தனக்கு வழங்கப்பட்டது என்றும், அதற்குத் தான் பதிலளித்ததாகவும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார். அதன் பின்னரே, CBCID, மனுதாரர்களைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடமிருந்து விடுவிக்க முடிவு செய்து, பக்ருதீன் மற்றும் பிறர் மீது இறுதி அறிக்கையையும் தாக்கல் செய்தது. குற்றம் 19.03.2013 அன்று நிகழ்ந்தது. அன்று 6-ம் எதிர்மனுதாரர் நிலையத்தில் இல்லை; மற்றொரு வழக்கு தொடர்பாக [https://www.mhc.tn.gov.in/judis W.P\(MD\)Nos.21495 and 21496 of 2016](https://www.mhc.tn.gov.in/judis/W.P(MD)Nos.21495 and 21496 of 2016) சென்னையில் அதிகாரப்பூர்வ பணியில் இருந்தார். எனவே, ஆரம்ப விசாரணை காவல் ஆய்வாளர் பாண்டராஜன் என்பவரால் நடத்தப்பட்டது. அவர் 19.3.2013 அன்று சுமார் 6.00 மணிக்கு இன்க்வேஸ்ட்டைப் பதிவு செய்தார். 死者 முருகன் @ முருகேசன், அப்போது பாரமக்குடி நகரத்தின் ஒரு அரசியல் கட்சியின் நகரச் செயலாளராக இருந்தார். விசாரணை அதிகாரி, சாட்சிகளை விசாரித்ததன் மூலம், மரணம் ஒரு நிலத் தகராறு காரணமாகவோ அல்லது மத நோக்கு காரணமாகவோ இருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். மேலும், அஸ்லான் என்ற STPI உறுப்பினர் ஒருவர் சவுராஷ்டிர பெண்களை முஸ்லிம் சமூகத்திற்கு மாற்றியதாகவும், 死者 அதைத் தடுத்ததாகவும், இதன் காரணமாகவும் ஒரு நோக்கு இருந்ததாகவும் அவர் பதிவு செய்தார். 6-ம் எதிர்மனுதாரர் 21.03.2013 முதல் விசாரணையை எடுத்துக்கொண்டு, மனுதாரர்களைக் கைது செய்தார்.

14. உயர் அதிகாரிகளின் அழுத்தத்தின் காரணமாக, 6-ம் எதிர்மனுதாரர் விசாரணை அதிகாரி, அவசரமாக மனுதாரர்களைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களாக நிர்ணயித்தார் என்று கூறப்படுகிறது. சாட்சிகளில் ஒருவரான சாதையா, மனுதாரர்களைக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களாகக் குறிப்பிடும் வாக்குமூலத்தை அளிக்க, 6-ம் எதிர்மனுதாரரால் வற்புறுத்தப்பட்டதாக விசாரணை நீதிமன்றத்தில் சாட்சியமளித்தார். 死者-இன் தந்தை கதிரேசன் செட்டியார், விசாரணை நீதிமன்றத்தில் அளித்த சாட்சியத்தில், விசாரணை அதிகாரி ரத்னா குமாரை ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை என்றும், அவரிடம் செல்போன் மூலமாகவே பேசியதாகவும் தெரிவித்தார். 6-ம் எதிர்மனுதாரர் நடத்திய விசாரணையில் அலட்சியமான விசாரணை இருந்ததாகத் துறை கண்டறிந்து, நடவடிக்கைகளும் தொடங்கப்பட்டு, விசாரணையும் நடத்தப்பட்டு, ஒரு ஆண்டு கால ஊதிய உயர்வுத் தள்ளிவைப்பு விதிக்கப்பட்டது. மேல்முறையீட்டில், தண்டனை இரண்டு ஆண்டுகள் ஊதிய உயர்வுத் தள்ளிவைப்பாக அதிகரிக்கப்பட்டது. 6-ம் எதிர்மனுதாரர் தாக்கல் செய்த மறுபரிசீலனை மனுவும், கருணை மனுவும் நிராகரிக்கப்பட்டன.

15. மனுதாரர்கள் கூறுவதாவது: சிறையிலிருந்து விடுதலையான பிறகும், அவர்கள் சமூகத்தில் பல இன்னல்களைச் சந்தித்தனர். அவர்களது குடும்பங்களும் பாதிக்கப்பட்டு, சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டனர். மனுதாரர் ராஜா முகமது கூறுவதாவது: அவரது மனைவி தனது ஆசிரியர் பணியை ராஜினாமா செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்; இந்தக் குற்றவியல் வழக்கின் காரணமாக அவரது மகளுக்கு நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணம் ரத்து செய்யப்பட்டது. மனுதாரர் மனோகரன் கூறுவதாவது: அவரது குடும்பம் சமூகத்தால் அலட்சியமாகப் பார்க்கப்பட்டது, அவர்கள் மீது ஒரு களங்கம்

சுமத்தப்பட்டது, அவர்கள் தங்கள் சொந்த ஊரை விட்டு வெளியேற நேரிட்டது; அவர்கள் அனுபவித்த துன்பங்களையும் இன்னல்களையும் வார்த்தைகளில் விவரிக்க முடியாது.

16. கிடைக்கக்கூடிய அனைத்து ஆவணங்களும், 6-ம் எதிர்மனுதாரர் குற்ற எண்.90/2013-ல் அலட்சியமான விசாரணையை நடத்தியதாகக் காட்டுகின்றன; அதன் காரணமாக, மனுதாரர்கள் வழக்கில் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அவர்கள் முறையே 19.03.2013 முதல் 25.07.2013 வரையும், 06.04.2013 முதல் 25.07.2013 வரையும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

17. மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம், ருதுல் சா எதிர் பீகார் அரசு, AIR 1983 SC 1086 வழக்கில், அரசியலமைப்பின் 21-ம் பிரிவின் கீழ் உள்ள அடிப்படை உரிமையை அரசின் அதிகாரிகள் மீறுவதை நியாயமான முறையில் தடுப்பதற்கான ஒரு வழி, உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்குப் பண இழப்பீடு வழங்க உத்தரவிடுவதாகும் என்று தீர்ப்பளித்துள்ளது. பாரா 10-ல் பின்வருமாறு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது:

"வாழ்க்கை மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் 21-ம் பிரிவு, இந்த நீதிமன்றத்தின் அதிகாரம் சட்டவிரோதத் தடுத்து வைப்பிலிருந்து விடுதலைக்கான உத்தரவுகளைப் பிறப்பிப்பதற்கு மட்டுமே என்று வரையறுக்கப்பட்டால், அதன் குறிப்பிடத்தக்க உள்ளடக்கம் இழக்கப்படும். அந்த உரிமையின் மீறலை நியாயமான முறையில் தடுக்கவும், 21-ம் பிரிவின் ஆணையை முறையாகப் பின்பற்றுவதை உறுதிப்படுத்தவும் உள்ள வலுவான வழிகளில் ஒன்று, அதன் மீறுபவர்களைப் பண இழப்பீடு செலுத்துமாறு தண்டிப்பதாகும். அடிப்படை உரிமைகளின் வெளிப்படையான மீறல்களுக்கு வழிவகுக்கும் நிர்வாகத் தேக்கம், நீதித்துறைக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வேறு எந்த முறையாலும் சரிசெய்ய முடியாது. பொதுநலன் என்ற பெயரில் செயல்படும் கருவிகளின் சட்டவிரோதச் செயல்களுக்கு இழப்பீட்டு உரிமை ஒரு தற்காலிக ஆறுதல்; அவை தங்கள் பாதுகாப்பிற்காக அரசின் அதிகாரங்களை ஒரு கேடயமாக முன்வைக்கின்றன. இந்த நாட்டில் நாகரிகம் அழியக்கூடாது என்றால், தனிநபர்களின் உரிமைகள் மீதான மரியாதையே ஜனநாயகத்தின் உண்மையான கோட்டை என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எனவே, அரசு, அதன் அதிகாரிகள் மனுதாரரின் உரிமைகளுக்குச் செய்த சேதத்தைச் சரிசெய்ய வேண்டும். அது அந்த அதிகாரிகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கலாம்."

18. மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம், பீம் சிங் எதிர் ஜம்மு & காஷ்மீர் அரசு மற்றும் பிறர், (1985) 4 SCC 677 வழக்கில் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்துள்ளது:

"காவல்துறை அதிகாரிகள் மிகவும் அதிகாரத்துவ முறையில் நடந்துகொண்டனர் என்று மட்டுமே நாம் கூற முடியும். காவல்துறையின் அதிகாரத்துவச் செயல்களைக் கண்டிக்க நாம் வலுவான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை. ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரின் தனிப்பட்ட

சுதந்திரம் இந்த முறையில் விளையாடப்பட்டால், சாதாரண மனிதர்களுக்கு என்ன நேரிடும் என்று ஒருவர் யூகிக்க மட்டுமே முடியும். சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கின் காவலர்களான காவல்துறை அதிகாரிகள், குடிமக்களின் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்திற்கு மிகுந்த மரியாதை செலுத்த வேண்டும்; சட்டமின்மையின் இத்தகைய விநோதமான செயல்களுக்கு இறங்கி, சட்டங்களை மீறக்கூடாது. சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கின் காவலர்கள், சிவில் சுதந்திரங்களின் கொள்ளையர்களாக மாறக்கூடாது. அவர்களின் கடமை பாதுகாப்பதே தவிர, கடத்துவது அல்ல. ஸ்ரீ பீம் சிங்கின் அரசியலமைப்பு உரிமைகள் தண்டனையின்றி மீறப்பட்டன என்பதில் எங்களுக்கு சந்தேகம் இல்லை. அவர் இப்போது தடுத்து வைக்கப்படவில்லை என்பதால், அவரை விடுதலை செய்ய எந்த உத்தரவும் பிறப்பிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை; ஆனால், பொருத்தமான மற்றும் போதுமான இழப்பீடு அவருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

மாதிரி செலவுகள் அல்லது வேறுவிதமாக பண இழப்பீடு வழங்கும் எங்கள் உரிமை, ருதுல் சா எதிர் பீகார் அரசு மற்றும் செபாஸ்டியன் எம். ஹாங்ரே எதிர் இந்திய யூனியன் ஆகிய வழக்குகளில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஒருவர், தான் தீய அல்லது தீங்கிழைக்கும் நோக்கத்துடன் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டதாகவும், தனது அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்டப்பூர்வ உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டதாகவும் புகாருடன் நம்மிடம் வரும்போது, ..."

19. மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம், S.நம்பி நாராயணன் எதிர் சிபி மேத்யூஸ் & பிறர் வழக்கில் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்துள்ளது:

"31... எந்த அடிப்படையும் இல்லாமல் குற்றவியல் சட்டம் இயக்கப்பட்டது. அது ஏதோ ஒரு கற்பனை அல்லது கருத்தின் அடிப்படையில் தொடங்கப்பட்டது என்று சொல்ல அனுமதிக்கப்பட்டால். மேல்முறையீட்டாளரின் சுதந்திரமும் கண்ணியமும், அவரது மனித உரிமைகளுக்கு அடிப்படையானவை, அவர் காவலில் எடுக்கப்பட்டபோது ஆபத்தில் ஆழ்த்தப்பட்டன; இறுதியில், கடந்த காலத்தின் அனைத்து மகிமையையும் மீறி, அவர் இழிவான வெறுப்பை எதிர்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். இந்தச் சூழ்நிலை, அரசியலமைப்பின் 21-ம் பிரிவின் கீழ் கருதப்படும் அடிப்படை உரிமையின் மீறலுக்காக இழப்பீடு வழங்குவதற்கான பொது சட்ட நிவாரணத்தை அழைக்கிறது. அத்தகைய சூழ்நிலையில், அது உடனடியாக உயிர்பெறுகிறது. ஏனெனில் வாழ்க்கை சுயமரியாதை மற்றும் கண்ணியத்தைக் கட்டளையிடுகிறது." W.P(MD)Nos.21495 and 21496 of 2016

20. மேற்கூறியவற்றின் அடிப்படையில், குற்றவியல் வழக்கில் மனுதாரர்கள் பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டதற்கும், அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டதற்கும், அதன் விளைவாக அவர்கள் அனுபவித்த துன்பங்களுக்கும் அவர்களுக்குப் பொருத்தமான இழப்பீடு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த நீதிமன்றம் கருதுகிறது; எனவே, இந்தக் கட்டளை மனுக்கள்

அனுமதிக்கப்படுகின்றன. அரசு, மனுதாரர் VN.ராஜாமுகமதுவுக்கு ரூ.10 லட்சம் [ரூபாய் பத்து லட்சம்] மற்றும் மனுதாரர் M.மனோகரனுக்கு ரூ.8 லட்சம் [ரூபாய் எட்டு லட்சம்] தொகையை, இந்த உத்தரவின் நகல் கிடைத்த நாளிலிருந்து 16 [பதினாறு] வாரங்களுக்குள் வழங்க வேண்டும்; அதே தொகை ரத்னா குமார், காவல் ஆய்வாளர், மாவட்ட குற்றப்பிரிவு, தர்மபுரி மாவட்டம் என்பவரிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட வேண்டும். செலவுகள் இல்லை.

அனுப்புக:

1. தமிழ்நாடு அரசு செயலாளர், உள்துறை, செயலகம், சென்னை.
2. காவல் தலைமை இயக்குநர், காமராஜர் சாலை, சாந்தோம், சென்னை.
3. காவல் கண்காணிப்பாளர், திருநெல்வேலி மாவட்டம்.
4. காவல் கண்காணிப்பாளர், தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
5. மாவட்ட ஆட்சியர், பெரம்பலூர் மாவட்டம், பெரம்பலூர்.
6. காவல் ஆய்வாளர், மாவட்ட குற்றப்பிரிவு, தர்மபுரி மாவட்டம்.

